

га откъмъ отворената страна, и значѣтъ, види са, двѣтъ Мизин, *горня* и *долня*; — *иллирійскыйтъ*, който не отличава почти отъ днешния турскый гербъ, сир. четвъртина мѣсець съ една звѣзда по-срѣдь, а на собственна *Турція* — гола ржка, която държи двоенъ мечъ (чаталестъ ножъ) съ полумѣсець отдѣсно и една звѣзда отлѣво. За тѣхъ и за другытъ остава да направимъ бѣлѣжкытъ си на друго мѣсто.

в.) *Единъ погледъ върху българската исторія* въ «мѣсецослова на българ. книжнина» за 1857 год., статья, която послѣ до 1872 са препечата нѣколко пѣти въ Вѣна на особна книжка отъ книжарницата на Д. В. Манчева, подъ заглавие: «Кратка българска исторія отъ Д. Цанкова.»

г.) *Кратка българска исторія отъ Д. Войникова*, Вѣна 1861 год.

д.) *Кратка българска Исторія* по питаіе и отговоръ отъ Д. Т. Душанова, едно негово издаіе въ Цариградъ 1869, и друго въ Вѣна 1872 отъ книжарницата Дановъ и С-іе.

д.) Последнѣ и най прѣсно издаіе по нашата народна исторія ъ *краткъз изводъ отъ българ. исторія* пакъ, изваденъ (!) отъ съчиненія (та) на А. Гилфердинга и на другы, издава Д. В. Манчевъ у Вѣна 1872.

Ный не турямы въ туй число съчиненіето на ученныя нашъ съотечественникъ и высокъ чинов-